

Avui fa 32 anys... Dia Internacional contra l'Homofòbia, la Transfòbia i la Bifòbia

Un 17 de maig, més concretament el de 1990, el món feia un pas endavant en la lluita pels drets de les persones del col·lectiu LGTBIQ+ traient la de la llista de malalties mentals de l'OMS l'homosexualitat, tant femenina com masculina, donant pas a la despatologització d'aquestes. Aquest fet fou un pilar per consolidar i validar no només al nostre país, sinó arreu del món, una base sòlida que ja estava treballant des de feia molt de temps. I en aquest dia és moment de mirar enrere i tenir visió històrica per conèixer d'on venim, per tant, cap a on volem anar.

El 1954 el dictador Franco afegia l'homosexualitat a la *Ley de Vagos y Maleantes*, que aplicava presó, vigilància, submissió, tractaments d'electroxoc, violència, entre moltes altres vexacions i violacions de drets humans. I el 1970, mentre el món s'obria a la revolució hippy i sexual, nosaltres encara teníem la *Ley de Peligrosidad y Rehabilitación Social*, que s'enfocava a "curar" l'homosexualitat. Després de lluites incansables i incessants de milers d'activistes, el 1978 Adolfo Suárez modificà el text de la llei mencionada anteriorment i n'eliminà

l'homosexualitat, obrint pas a poc a poc a l'aparició del lleure i la nit de manera més o menys oberta del col·lectiu i la sortida a la llum de moltes organitzacions i ONG que havien estat amagades durant anys. La vida del col·lectiu LGTBIQ+ no va ser fàcil però, i la pandèmia de la sida, el rebuig social i la violència s'emportaren a moltes activistes i persones.

Arribat el segle XXI comencen a haver-hi les primeres aparicions mediàtiques en *prime time* de persones homosexuals, persones famoses sortiren de l'armari, i al 2005 el govern socialista de Jose Luís Rodríguez Zapatero legalitzà el matrimoni igualitari a l'Estat espanyol, convertint-se en un dels països

Volem crear projectes de futur on els i les que som del col·lectiu puguem viure sense por i amb igualtat de drets

ALBA SAPENA
SECRETÀRIA DE DIVERSITAT I
IGUALTAT DE LA JSC TERRES
DE PONENT

capdavanters en aconseguir la igualtat. No oblidem grans activistes del PSOE i del PSC com Pedro Zerolo que van ajudar a fer-ho possible, a Miquel Iceta per ser exemple viu d'una vida plena d'orgull en política, a Carla Antonelli per ser una pionera incansable a l'Assemblea de Madrid, Felipe Sicilia, Arnau Ramírez i Francisco Polo apropiant-se i en *Gaysper* al Congrés dels Diputats, totes les persones que han treballat en la nova llei LGTBIQ+... I em deixo noms i històries tacades per fòbies basades en la ignorància, la desinformació, les tradicions casposes i l'auge de les ultradretes que no podem oblidar, però, que tampoc poden desanimar-nos per lluitar com tots els referents que he esmentat abans.

Perquè que tot i ser de diferents generacions, han treballat i reivindicat no només els seus drets sinó els de tota la ciutadania espanyola i catalana. Des de les Joventuts Socialistes de Lleida mirem passat i present i tots els nostres referents dins dels partits per crear projectes de futur on els i les que som del col·lectiu puguem viure sense cap mena de por i amb igualtat de drets.